

Jette Gottlieb (EL):

Netop den sidste bemærkning fra den radikale ordfører siger jo noget om, hvor problemerne ligger i det her. De ligger jo ikke nødvendigvis i de formelle regler, men i den praksis, der har udviklet sig.

Enhedslisten er i grundlaget positiv over for det her forslag, men vi er også villige til kompromis, for selv den mindste forbedring vil jo faktisk være en mulighed for en mere kvalificeret behandling.

Det er klart, at det, man er nødt til at se på, er balancen mellem fleksible regler og så dispensationsmulighederne. Derfor er en af de mangler, jeg ser i forslaget – og jeg synes, det forudsætter det – at der bliver enede regler for dispensationsgivning, f.eks. at dispensation kun kan gives efter konkret afstemning i salen, og det vil sige, at alle medlemmer skal jages her ned i salen og stemme om det, hvis man skal give dispensation, og f.eks. at man taler om kvalificeret flertal og den slags ting. Alle sådan nogle ting skal med ind i det, for ellers får vi en forkeft balance, og så betyder det, at vi løser alle problemerne via dispensationsmuligheder.

Der er jo en tendens til, at i de forslag, man er imod, øjner man tydeligere og hurtigere problemerne, og det spores tydeligt, når man f.eks. har finanslovforlig til den ene eller den anden side, så hører man kritikken fra den anden side. Den tendens kommer vi ikke ud over, sådan vil det vedblivende være.

Men jeg tror, man må være ærlig og sige, at det er uhyre få lovgivninger, der har en absolut deadline, det er uhyre få lovgivninger, der kræver at bliver vedtaget med meget kort varsel. Det kan være love, der giver mulighed for hamstring, og dér kan det være relevant at gøre det, og det kan være lovforslag om indgreb i overenskomster – sådan nogle forekommer desværre – og det kan være andre lovgivninger af den type, men de udgør jo under 1 pct. af den lovgivning, der faktisk behandles her. Så man må indrømme, at der faktisk ikke er nogen absolut deadline på de lovforslag.

Det, man så burde gøre som finanslovforhandlere, er at kræve af finansministeren, at provenuet af en eller anden form for lovgivning rent faktisk først blev indregnet fra den 1. marts eller den 1. april. Man kan endda overveje, om finansåret skal flyttes igen, fordi det måske havde en hensigt, at der var et antal måneder imellem, at finansloven blev vedtaget, og at den så faktisk skulle træde i kraft. Der er mange

muligheder for at løse nogle af de problemer, som vi reelt ser her.

Stileafleveringssyndromet, som er kendt fra folkeskolen, hersker jo også meget dramatisk herinde, nok i virkeligheden mere her, end det gør i folkeskolens klasser. Forslagene, forligene kommer ikke på bordet før i sidste sekund; presset til at være enige den dag, deadline lyder, ligger ikke spor før, bare fordi man aftaler en bedre samarbejdsform herinde.

Jeg tror ikke på det, for jeg har hørt på det her i fem år. Jeg tror ikke på, at den slags ting løser det i sig selv. Det, der skal til, er, at der kommer nogle helt konkrete ændringer i vores forretningsorden og måske i vores aftale om, hvordan udvalgsarbejdet foregår, og derefter en binding på regeringen; det er helt nødvendigt.

Men Enhedslisten er altså positiv over for intentionerne i forslaget. Vi er villige til at lave selv den mindste forbedring i den her retning. Vi vil meget gerne indgå i det videre arbejde om det, men vi mener helt bestemt, at det må ledsages af strammere regler for dispensationer.

Jann Sjursen (KRF):

Der har været utrolig meget fokus på lovkvaliteten her i Folketinget, siden vi havde den første lovkvalitetskonference.

Jeg synes, at det indledningsvis er vigtigt for mig at understrege, at kvalitet i lovgivningen er Folketingets ansvar, uanset hvordan forretningsordenen egentlig ser ud. Vi afgør selv, eller rettere, et flertal afgør jo, hvornår sagerne kan nyde fremme i udvalgene, og hvornår sagerne kan nyde fremme her i Folketingssalen. Det ansvar synes jeg er vigtigt at vi er bevidste om, for det er til syvende og sidst altafgørende for selve lovkvaliteten, sådan som jeg vurderer det.

Men regler kan selvfølgelig være med til at hjælpe på vej, det er jeg helt enig i, og derfor støtter vi også fuldt ud fra Kristeligt Folkepartis side SF's forslag her i dag. Vi synes, at det er et godt initiativ, der er taget, og en sådan 30 dages frist mellem fremsættelse af et lovforslag til det endelig kan vedtages ved en tredje behandling kan være med til at bringe mere kvalitet ind i lovgivningsarbejdet.

I modsætning til, hvad nogle af ordførerne her i debatten har givet udtryk for: men hvad vil det betyde i praksis, skal vi så ikke bare dispensere mere og mere, der synes jeg i hvert fald, at det kunne få den umiddelbare konsekvens, som jeg også øjner i bemærkningen til